

ibid. 524. Anno 1891 codex Bruxellas missus est ad Patres Bollandistas pro nova editione.
Cf. Analecta Bolland. 8, 212, nota 2.

Ed. Acta S. Boll. 31. Oct. T. II. 1. Nov. 567—582. Cf. ib. 53°, ubi asseritur non
esse Othloni autographum, quod existimabat O. Ringholz, Studien u. Mitteilungen aus dem
Benedictinerorden VII, (1886, I) p. 73.

Varia nomina theotisca in operculo descripta ed. P. G. Morel, Pertz, Archiv 8, 743.

**323. (4. Nr. 7.) Aristoteles ad Alexandrum de situ In-
diæ. [! Vita Karoli Magni et Simeonis reclusi.]**

S. X, XI. Membr. 184×137. Quaternionum signa desunt. — Tabulæ ligneæ corio albo
obductæ.

H. de Ligertia maniculæ et notæ passim occurunt.

I. P. 1—40. S. X. *Epistola Alexandri Regis Magni Macedonis ad magistrum suum Aristotilem de situ Indie et iterum vastitate.* «Semper memor tui etiam inter . . . optime Aristotiles ponderaris.»

P. 40 medietate abscissa, vacat.

Ut in codice **357**, 127—162.

Apocryphum sæpe editum. Editionis quam fecit A. de Bonstetten anno 1495, sine dubio
hoc usus codice jam nullum superest exemplum. Büchi, A. de Bonst. Quellen z. Schweiz.
Gesch. XIII p. IX. 143—145. — Geschfr. 3, 51. — Cf. Grässle II. 1. 539. — Favre, Mélanges, II.
80. — Jacobs & Ukert, Beiträge I, 385. II. Heft 4 p. X. — Müllenhoff et Scherer, Denkm. p.
328: Cod. Aug. 56, 16 Guelferbitan. Bruxellensis 5361.

II. P. 41—82: S. X. *Einhardi vita Karoli magni.* «Gens Meroin-
gorum de qua Franci . . . devotione adimplere curavit.»

Desunt prologus Walahfridi et præfatio Einhardi. Ed. Jaffé, Biblioth. IV, 510—541. —
Acta SS. Boll. 28. Jan. II, 578—887.

P. 82: «Hos tibi versiculos ad laudem . . . magni magnificum
Karoli.»

Ed. Jaffé l. c. 506.

P. 41 manu H. de Ligertia: „Iste liber est loci Heremitarum.“

III. P. 83—106. S. XI. [*Eberwini abbatis vita S. Simeonis reclusi Trevirensis.*] Prologus deest. «Igitur vir dei Simeon patre Greco . . .
resolidatis ascendit pedibus.»

Ed. Acta SS. 1. Junii I, 89—95. Idem in codice **247**, 430. In codice p. 94 desunt
29 lineæ nr. 15 & 16 et in fine nr. 34.

Pag. 106 vacat.

P. 83—106 scriptæ sunt primaria scriptura transversim directa abrasa cuius tantum
vestigia remanent, præsertim pag. ultima ubi verba „fluminis impetus lætificat“ psalterium
s. X indicare videntur.

Cf. Pertz, Archiv, 7, 180; 8, 743.

**324. (8. Nr. 5.) [Aristotelis Categoriae; Peri Hermenias.
Cicero Topica. Boethii Commentarii.]**

S. X. Membr. 160×160. 242 pp. Quaterniones non signantur. — Tabulæ ligneæ corio
albo obductæ.

Maniculi H. de Ligertia passim.

P. 1 & 2 vacuæ. P. 3 [manu s. XI] idem ut p. 4. P. 4—38: [*Aristotelis Categoriae interprete Boethio.*] «*Incipit liber Cathegoriarum Aequivoca dicuntur quorum nomen solum commune est. Secundum . . . omnes pæne sunt annumerati. Explicuerunt Cathigoriæ.*»

Diffferat valde ab interpretatione Julii Pacii quam habes in edit. Academiæ regiæ Borussicæ. III, 1—8; sequitur vero satis accurate interpretationem inter opera Boethii, Migne P. l. 64, 163—293.

P. 38—53: [*Aristotelis, De interpretatione.*] *Liber peri hermenias.* «Primum oportet constituere, quid sit nomen . . . simul autem eidem non contingit esse contraria.»

Cf. edit. Acad. Borussicæ III, 8—13.

Satis convenit cum interpretatione Boethii quam habes P. l. 64, interpret. II^a 398—638.

P. 54—72: [*De Dialectica.*] «*Dialectica est bene disputandi scientia . . . ab eo quod est, deflexum est.*»

P. 72—92: *Topica M. T. Ciceronis.*

Codice usi sunt C. Hammer a. 1878. Stangl, Th., *Boethiana vel Boethii comment. in Cic. Topica emendatt.* Mon. 1882. Orelli Præfat. Opp. Cic. p. VII. Cf. Bæhr, Lat. Lit. II, 397. — Teuffel 322. — Bücheler, Phil. 21, 123.

Scripturæ simulacrum fecit E. Chatelain, *Paléographie d. class. lat. Fasc. 2.* (Paris 1885) Pl. 21.

P. 93—242: *Boethii in Ciceronis Topica II. VI.* «*Exhortacione tua, Patrici . . . talis est ius fortuitarum rerum. Ipse textus Ciceronis non amplius hic continetur.*»

Ed. Migne P. l. 64, 1039—1169. — Cf. Meyer v. Knonau, d. K. Schwyz. 254. — Orelli, Ciceronis op. 5, 1, 270—388: usus hoc „optimo codice“. Cf. ibid. p. 269. — Morel, E. Handschr. d. l. KV. 249.

325. (8. Nr. 15.) [**Varia Aristoteles. Sermones. Historiolæ.**]

In operculo: *Sermones per Adventum et Quadragesimam usf. pergamens geschrieben.*

S. X—XIV. Membr. 162×130. 180 pp. recte 182 quia 5 et 112 bis numerantur. Quaterniones non signati. — Tabulæ ligneæ corio albo obductæ.

I. P. 1—57: [*Aristotelis peri hermenias; interpretatio Boethii.*] S. X vel XI. Variæ manus.

P. 1 et 57 vacant. P. 2: [*Quædam ex præfatione Boethii.*] «*Iste liber inscribitur græce peri ermenias . . . speciebus ad genera.*»

P. 3—55: «*Primum oportet constituere quid sit nomen . . . non contingit inesse contraria.*»

Ot 324. p. 38—58. In margine multæ glossæ latinæ.

P. 56 [altera manu]: «*Interrogatio genus est . . . animal homo.*»

II. P. 58—128: [*Homiliae in dominicas totius anni et aliquot festa. Ultima de Antichristo.*] S. XIII. Binæ columnæ. «*Dominica prima in Adventu.* Cum adpropinquasset Jesus Jerosolimam . . . in illo loco quo dominus celos conscendit.»